

Arrest

nr. 114 044 van 21 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 10 juli 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 10 juni 2013 houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 10 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 mei 2013 dienen verzoekers een asielaanvraag in.

Op 10 juni 2013 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De motivering van de bestreden beslissing genomen voor eerste verzoeker luidt als volgt:

"A., S.

Nationaal nummer: (...)

CG nummer: (...)

DVZ nummer: (...)

Asielaanvraag: 13/05/2013

Overdracht CGVS: 17/05/2013

U werd gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal op 31 mei 2013 van 9u tot 9u50 bijgestaan door een tolk die het Romani machtig is. Uw advocaat, meester O, woonde het gehoor bij vanaf 9u14.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Zrenjanin. U bent in het bezit van de Servische nationaliteit. U bent officieel gehuwd met H. A. (OV ...). In de loop van mei of juni 2008 ging u met uw echtgenote en dochter naar de markt in Zrenjanin. Een skinhead viel uw dochter lastig. U kon dit niet laten gebeuren en u sloeg deze persoon. Een kwartier later kwamen vijftien andere skinheads op u af en er ontstond een gevecht. De politie kwam ter plaatse en zowel u als de man die uw dochter had lastig gevallen werden meegenomen naar het politiekantoor. Jullie werden beiden na twee uur vrijgelaten. Twee weken later, op 10 juni 2008, ontstond brand in uw huis. De zoon van uw broer kwam om in deze brand. Uw eigen zoon V. overleed later aan zijn verwondingen. U bent ervan overtuigd dat de brand werd aangestoken door de skinheads met wie u voordien gevochten had omdat het huis nadien naar benzine rook. Het onderzoek door de politie en door experts kon echter geen uitsluitsel geven over de oorzaak van de brand. De gemeente had u beloofd dat u nadien in een sociale woning kon wonen. Deze belofte werd echter niet ingelost en nadat u vier maanden her en der gewoond had, kon u bij uw schoonbroer in Belgrado terecht. In Belgrado had u geen problemen, maar u kon er niet blijven wonen omdat uw schoonbroer ook een grote familie heeft. Na de visumliberalisering besloten jullie om naar Europa te vertrekken. U verliet Servië op 29 maart 2010. Jullie reisden eerst naar Duitsland omdat u er familie hebt. Jullie dienden er een asielaanvraag in die werd afgewezen en reisden vervolgens naar België waar jullie op 31 augustus 2010 een asielaanvraag indienden. Er werd echter beslist dat Duitsland de bevoegde lidstaat was voor de behandeling van uw asielaanvraag en jullie werden verzocht terug te keren naar Duitsland. Jullie deden dit echter niet omdat jullie ervan overtuigd waren dat Duitsland jullie zou repatriëren. In België dienden jullie daarop een aanvraag tot medische regularisatie in. Nadat deze werd geweigerd, dienden jullie op 13 mei 2013 een tweede asielaanvraag in.

U bent in het bezit van uw paspoort, de paspoorten van uw kinderen S., S., E. en S., de geboorteakte van uw dochter R., uw huwelijksakte, de overlijdensakte van uw zoon V. waaruit blijkt dat hij op 19 juni 2008 overleden is, de overlijdensakte van uw neefje D. die op 10 juni 2008 is overleden, een attest van het ministerie van Binnenlandse Zaken waarin verklaard wordt dat uw huis vernield was na een brand, een attest afgegeven door de dienst overlijdens waarin verklaard wordt dat één dode viel tijdens de brand en een internetartikel in verband met de brand waarin een getuigenis is opgenomen van burens die verklaren dat twee jongens in het huis het isolatiemateriaal met aanstekers in brand hadden gestoken.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 7 mei 2013 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor

vervolgning of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit echter niet aannemelijk gemaakt.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u de door u geschetste oorzaak van de brand waarbij uw zoon en uw neefje omkwamen geenszins aannemelijk heeft gemaakt. Hoewel u vermoedde dat skinheads de brand hadden aangestoken, slaagde u er niet in concrete elementen aan te brengen die dit vermoeden konden ondersteunen (CGVS, p. 5-6). U verklaarde dat niemand had gezien dat skinheads jullie huis in brand hadden gestoken (CGVS, p. 6). Een officieel onderzoek bracht volgens u ook geen uitsluitel over de oorzaak van de brand (CGVS, p. 6). Uw bewering dat de brand door skinheads werd aangestoken is louter gebaseerd op het feit dat u twee weken voordien gevochten had met één van hen en omdat uw huis naar benzine rook na de brand (CGVS, p. 6), hetgeen bezwaarlijk als voldoende aanwijzing voor de door u aangehaalde oorzaak van de brand beschouwd kan worden. Bovendien blijkt uit het door u neergelegde internartikel dat burens getuigd hebben dat uw zoon en neefje met aanstekers isolatiemateriaal in huis in brand hadden gestoken. Bijgevolg blijkt uit niets dat bij de brand in uw woning kwaad opzet gemoeid zou zijn. Uit niets blijkt dan ook dat de door u aangehaalde brand een incident betreft dat verband houdt met de criteria bepaald in het Verdrag van Genève of met de criteria vermeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bovenstaande vaststellingen worden bevestigd door het feit dat u na het gevecht met de skinheads en na de brand nog bijna twee jaar in Servië gewoond hebt zonder problemen te hebben gekend met skinheads (CGVS, p. 7). Zowel u als uw echtgenote verklaarden na deze brand geen problemen meer gekend te hebben in Servië (CGVS, p. 7; CGVS echtgenote, p.6). Voor het gevecht had u overigens ook nooit enig probleem gekend met skinheads (CGVS, p. 7). Dit gevecht met skinheads kan dan ook beschouwd worden als een eenmalige gebeurtenis van gemeenrechtelijke aard. Na de brand ging u wonen bij uw schoonbroer in Belgrado waar u nooit problemen kende (CGVS, p. 7). Uw echtgenote verklaarde overigens dat jullie ook konden verblijven in het huis van een schoonbroer in Z. en dat uw kinderen in Z. naar school bleven gaan (CGVS echtgenote, p. 5-6). Toen u werd gevraagd waarom u pas twee jaar na de brand Servië had verlaten, verklaarde u dat jullie hadden gewacht op de visumliberalisering (CGVS, p. 7). Uw (extreem) laattijdig vertrek getuigt dan ook van een houding die geenszins in overeenstemming gebracht kan worden met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Dat jullie in Servië geen eigen huis meer hadden, is een vluchtmotief van louter economische aard dat als dusdanig geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde in dit verband overigens expliciet dat, indien jullie een huis in Belgrado hadden gehad, jullie daar gebleven zouden zijn (CGVS, p. 8).

Er dient verder gewezen te worden op de actuele situatie van de Roma in Servië. Roma in Servië hebben inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (anti-discriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling, van de Roma. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingen rechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingen rechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij

eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt tot slot dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Uit dezelfde informatie blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De Servische overheid wordt ook bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten - onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad - voorleggen. Indien men evenwel meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag van politieagenten - dat niet zonder meer wordt gedoogd - aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Dit blijkt onder andere uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit, uw nationaliteit en uw burgerlijke staat en de identiteit en de nationaliteit van uw familieleden. Aan het overlijden van uw zoon en uw neefje tijdens een brand wordt evenmin getwijfeld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

De motivering van de tweede bestreden beslissing genomen voor tweede verzoekster luidt als volgt:

"A., H.

Nationaal nummer: (...)

CG nummer: (...)

DVZ nummer: (...)

Asielaanvraag: 13/05/2013

Overdracht CGVS: 17/05/2013

U werd gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal op 31 mei 2013 van 9u56 tot 10u30 bijgestaan door een tolk die het Romani machtig is. Uw advocaat, meester O, woonde het gehoor bij tot 10u12.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Zrenjanin. U bent in het bezit van de Servische nationaliteit. U bent officieel gehuwd met S. A. (O.V. ...). In 2008 ging u met uw man en dochter naar de markt. Uw dochter werd er betast door een skinhead. Als reactie hierop heeft uw echtgenoot deze man geslagen. Hij raakte hierna in gevecht met een groep skinheads. Uw man werd meegenomen naar het politiekantoor. Nadien werden jullie gevolgd door hen tot bij jullie thuis. Op 10 juni 2008 brak brand uit in jullie huis. Een neefje kwam om in de brand en uw zoon overleed later als gevolg van zijn verwondingen. U veronderstelt dat de skinheads de brand hadden aangestoken. Jullie woonden nadien afwisselend in een leegstaand huis van een schoonbroer in Zrenjanin en bij uw schoonbroer in Belgrado. Op 29 maart 2010 verlieten jullie Servië. U vreest dat skinheads ook uw andere kinderen iets

zouden aandoen. Jullie reisden eerst naar Duitsland omdat u er familie hebt. Jullie dienden er een asielaanvraag in die werd afgewezen en reisden vervolgens naar België waar jullie een asielaanvraag indienden op 31 augustus 2010. Er werd echter beslist dat Duitsland de bevoegde lidstaat was voor de behandeling van uw asielaanvraag en jullie werden verzocht terug te keren naar Duitsland. Jullie deden dit echter niet omdat jullie ervan overtuigd waren dat Duitsland jullie zou repatriëren. In België dienden jullie een aanvraag tot medische regularisatie in. Nadat deze werd geweigerd, dienden jullie een tweede asielaanvraag in op 13 mei 2013. U bent in het bezit van uw paspoort.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

"Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 7 mei 2013 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit echter niet aannemelijk gemaakt.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u de door u geschetste oorzaak van de brand waarbij uw zoon en uw neefje omkwamen geenszins aannemelijk heeft gemaakt. Hoewel u vermoedde dat skinheads de brand hadden aangestoken, slaagde u er niet in concrete elementen aan te brengen die dit vermoeden konden ondersteunen (CGVS, p. 5-6). U verklaarde dat niemand had gezien dat skinheads jullie huis in brand hadden gestoken (CGVS, p. 6). Een officieel onderzoek bracht volgens u ook geen uitsluitel over de oorzaak van de brand (CGVS, p. 6). Uw bewering dat de brand door skinheads werd aangestoken is louter gebaseerd op het feit dat u twee weken voordien gevochten had met één van hen en omdat uw huis naar benzine rook na de brand (CGVS, p. 6), hetgeen bezwaarlijk als voldoende aanwijzing voor de door u aangehaalde oorzaak van de brand beschouwd kan worden. Bovendien blijkt uit het door u neergelegde internartikel dat burens getuigd hebben dat uw zoon en neefje met aanstekers isolatiemateriaal in huis in brand hadden gestoken. Bijgevolg blijkt uit niets dat bij de brand in uw woning kwaad opzet gemoeid zou zijn. Uit niets blijkt dan ook dat de door u aangehaalde brand een incident betreft dat verband houdt met de criteria bepaald in het Verdrag van Genève of met de criteria vermeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bovenstaande vaststellingen worden bevestigd door het feit dat u na het gevecht met de skinheads en na de brand nog bijna twee jaar in Servië gewoond hebt zonder problemen te hebben gekend met skinheads (CGVS, p. 7). Zowel u als uw echtgenote verklaarden na deze brand geen problemen meer gekend te hebben in Servië (CGVS, p. 7; CGVS echtgenote, p.6). Voor het gevecht had u overigens ook nooit enig probleem gekend met skinheads (CGVS, p. 7). Dit gevecht met skinheads kan dan ook beschouwd worden als een eenmalige gebeurtenis van gemeenrechtelijke aard. Na de brand ging u wonen bij uw schoonbroer in Belgrado waar u nooit problemen kende (CGVS, p. 7). Uw echtgenote verklaarde overigens dat jullie ook konden verblijven in het huis van een schoonbroer in Zrenjanin en dat uw kinderen in Zrenjanin naar school bleven gaan (CGVS echtgenote, p. 5-6). Toen u werd gevraagd waarom u pas twee jaar na de brand Servië had verlaten, verklaarde u dat jullie hadden gewacht op de visumliberalisering (CGVS, p. 7). Uw (extreem) laattijdig vertrek getuigt dan ook van een houding die geenszins in overeenstemming gebracht kan worden met het hebben van een gegronde

vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Dat jullie in Servië geen eigen huis meer hadden, is een vluchtmotief van louter economische aard dat als dusdanig geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde in dit verband overigens expliciet dat, indien jullie een huis in Belgrado hadden gehad, jullie daar gebleven zouden zijn (CGVS, p. 8).

Er dient verder gewezen te worden op de actuele situatie van de Roma in Servië. Roma in Servië hebben inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (anti-discriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling, van de Roma. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden' op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt tot slot dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Uit dezelfde informatie blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De Servische overheid wordt ook bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiërs, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten - onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad - voorleggen. Indien men evenwel meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag van politieagenten - dat niet zonder meer wordt gedoogd - aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Dit blijkt onder andere uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht

hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit, uw nationaliteit en uw burgerlijke staat en de identiteit en de nationaliteit van uw familieleden. Aan het overlijden van uw zoon en uw neefje tijdens een brand wordt evenmin getwijfeld."

Derhalve kan uw asielaanvraag evenmin overweging worden genomen.

Uw paspoort bevestigt uw identiteit en nationaliteit die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Over de rechtspleging

2.1 Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij heeft het administratief dossier ingediend doch heeft nagelaten een nota met opmerkingen in te dienen.

2.2 Verzoekers hebben binnen de in artikel 39/81 van de vreemdelingenwet voorziene voorwaarden de griffie in kennis gesteld van een synthesesemorie. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, *"doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft"*.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het eerste en derde middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ter adstruering van de middelen zetten verzoekers het volgende uiteen in de synthesesemorie:

"Schending van het artikel 1.2 van de Vluchtelingenconventie volgens hetwelk "een vluchteling elke persoon is die [. . .] uit gegronde vrees voor vervolgen wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofd van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren" [. . .]."

*Volgens gezaghebbende auteur wijst het element vrees naar "de persoonlijke en psychische toestand van de vluchteling. Deze duidt op een bewustzijn van het risico van vervolging in geval van terugkeer". Wat de gegrondheid van de vrees betreft, volstaat het dat "de kandidaat-vluchteling het bestaan van objectieve feiten bewijst die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging"*².

*Ten aanzien van de vervolgende partij, "kunnen twee groepen worden onderscheiden, zijnde de overheden van het land van herkomst enerzijds, en andere inwoners anderzijds. Er is sprake van vervolging door inwoners indien de daders van de vervolging direct of indirect door de overheid worden geleid en/of gesteund, in dat geval, zal de nationale bescherming ontbreken"*³.

In casu, blijkt ontegensprekelijk uit de voorgaande en het administratieve dossier dat verzoekers aan de voorwaarden van een vluchteling voldaan en dat de voorwaarden om hun asielaanvraag in overwegen te namen eveneens voldaan zijn in de zin van de Conventie van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet.

De vrees voor hun leven wijst naar de persoonlijke en psychische toestand van verzoekers. Deze vrees wijst op een bewustzijn van onmenselijke en vernederende behandeling in Servië door de inwoners. Zo werd de woning van verzoekers door skinheads in brand gestoken, alwaar zijn neef en zoon omkwamen.

Meer nog konden de autoriteiten geen bescherming aan verzoekers verlenen.

*Het volstaat dat verzoekers het bestaan van objectieve feiten aanwijst die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging*⁴. In dit opzicht zijn de verklaringen van verzoekers coherent, niet-teenstrijdig en ontegensprekelijk.

Uit een bloemlezing van het verhoorverslag van 31 mei 2013 en het administratieve dossier stelt Uw Raad vast dat verzoekers geen interne vluchtalternatief meer hebben dan hun land van herkomst te ontvluchten.

Verzoekers hebben aannemelijk aangetoond dat zij op een gegrond vrees kunnen beroepen in de zin van de Conventie van Genève en de Vreemdelingenwet.

Dienvolgens schendt de weigering van inoverwegingname van hun asielaanvraag artikel 48/3 Vreemdelingenwet en artikel 1.2 van de Vluchtelingenconventie.

2 VANHEULE D: "Vluchtelingen een overzicht", Mys & Breesch 1998, p 18 e.v.

3 VANHEULE D: "Vluchtelingen een overzicht", Mys & Breesch 1998, p 40 ev

4 VANHEULE D: "Vluchtelingen een overzicht", Mys & Breesch 1998, p 18 e.v.

(...)

Volgens artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet moeten de asielinstanties zich automatisch een onderzoek naar bijkomende bescherming voeren. De term asielaanvraag dekt eveneens de aanvraag van subsidiaire bescherming.

In de bestreden beslissingen wordt niet getwijfeld aan de identiteit van verzoekers.

In het kader van de toekenning van subsidiaire bescherming, merkt Uw Raad op dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient ruimer geïnterpreteerd te worden.

Luidens artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet, "ernstige schade bestaat uit:

a. doodstraf of executie; of

b. foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of

c. ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoekers stellen vast dat de Commissaris-generaal in de bestreden beslissingen zich beperkt tot een lichtzinnige overwegen van haar beslissingen.

Uit de voorgaande merkt Uw Raad op dat, door de weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag van verzoekers, de Commissaris-generaal in gebrek gebleven is een grondig onderzoek te voeren naar de toepassing van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming in het kader van artikel 48/4 § 2 b van de Vreemdelingenwet.

Dienvolgens schendt de bestreden beslissingen artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht."

3.2 Verzoekers geven vooreerst een theoretische beschouwing over het begrip 'vrees' en het begrip 'vervolgung' en stellen dat zij wel degelijk voldoen aan de voorwaarden van de Vluchtelingenconventie en dat de vrees voor hun leven blijkt uit de persoonlijke en psychische toestand van verzoekers. Verzoekers betogen dat de commissaris-generaal in gebreke is gebleven een grondig onderzoek te voeren over de noodzaak tot subsidiaire bescherming.

3.3. De bestreden beslissing is genomen met toepassing van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;

b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten

en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;

c) de naleving van het non-refoulement beginsel;

d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen."

De wetgever heeft in deze specifieke procedure voorzien met name, de niet in overwegingname van de asielaanvraag met betrekking tot asielzoekers afkomstig uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst en waarbij uit de verklaringen niet duidelijk blijkt dat er redenen zijn om in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut. Met het koninklijk besluit van 7 mei 2013 tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, B.S. 15 mei 2013 (hierna: KB van 7 mei 2013) is een lijst van veilige landen van herkomst vastgelegd.

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 mei 2013 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, luidt als volgt:

"De minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de minister van Buitenlandse Zaken hebben besloten om volgende landen voor te dragen als veilig land van herkomst.

Het gaat om volgende landen :

- Albanië
- Bosnië-Herzegovina
- FYROM
- India
- Kosovo
- Montenegro
- Servië

De Regering is van oordeel dat deze landen in principe moeten worden beschouwd als veilige landen van herkomst, gezien deze beantwoorden aan de criteria die worden beschreven in artikel 57/6/1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zoals ook blijkt uit het advies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

(...)"

In casu betwisten verzoekers niet dat Servië, waarvan zij verklaren dat het hun land van herkomst is, als veilig land wordt beschouwd.

In het laatste lid van artikel 1 van voormeld koninklijk besluit van 7 mei 2013 kan het volgende gelezen worden:

"Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen."

Artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet belet verzoekers dus niet om aan te tonen dat er wat hen betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, BS 4 oktober 1953 (hierna: het vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide, gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoekers niet duidelijk blijkt dat wat hen betreft aangaande Servië, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

In de motivering van de bestreden beslissingen wordt gesteld dat de asielaanvraag van verzoekers niet in overweging wordt genomen omdat verzoekers afkomstig zijn uit een veilig land van herkomst en dat hun asielaanvraag enkel in overweging kan worden genomen indien zij duidelijk aantonen dat er wat hen betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat, wat verzoekers *in casu* niet doen.

De commissaris-generaal stelt vast dat de door verzoekers geschetste oorzaak van de brand waarbij hun zoon en neefje omkwamen, niet aannemelijk is gemaakt. Uit niets blijkt dat bij de brand in de woning kwaad opzet gemoeid zou zijn. Bovendien zijn verzoekers na de brand nog twee jaar in Servië gebleven zonder problemen te hebben gekend. Waar verzoekers uitdrukkelijk verklaarden dat zij Servië niet hadden verlaten indien zij een huis in Belgrado hadden, oordeelt de commissaris-generaal dat hun vluchtmotief van louter economische aard is, dat als dusdanig geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Door de loutere herhaling van hun asielmotieven weerleggen verzoekers de correcte en kennelijk redelijke motivering in de bestreden beslissingen niet.

Waar verzoekers stellen dat de verwerende partij heeft nagelaten *in concreto* na te gaan of zij effectief bescherming in Servië hebben gekregen, wijst de Raad er opnieuw op dat verzoekers afkomstig zijn van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Het is aan verzoekers om met duidelijke en substantiële redenen aan te tonen dat ondanks hun afkomst uit een veilig land, hun land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de verwerende partij zich gebaseerd heeft op uitgebreide objectieve informatie ter beoordeling van de specifieke situatie van verzoekers als Roma in Servië, zodat verzoekers niet dienstig kunnen staande houden dat niet onderzocht werd of zij in Servië bescherming kunnen krijgen. Uit het geheel van de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert, blijkt dat er in Servië een kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig is en dat de rechten van minderheden ook gerespecteerd worden.

De Raad stelt vast dat verzoekers zich met hun betoog beperken tot het benadrukken en herhalen van hun verklaringen, en nalaten met concrete gegevens aan te tonen dat de concrete informatie waarop de verwerende partij zich heeft gebaseerd incorrect zou zijn of dat de verwerende partij op basis van hun verklaringen tot een onredelijk besluit zou zijn gekomen. Zij maken hiermee niet aannemelijk dat de verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze tot de conclusie gekomen is dat uit hun verklaringen niet duidelijk blijkt dat wat hen betreft aangaande Servië, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. In de bestreden beslissingen wordt er verwezen naar informatie die zich in het administratief dossier bevindt en waaruit blijkt dat in Servië tal van maatregelen werden genomen om bescherming te bieden aan etnische minderheden, dat in 2005 een politiewet werd geïmplementeerd om de werking van de politie te optimaliseren en dat zij hiervoor bijgestaan wordt door een OSCE-missie. Ook blijkt dat er meerdere mechanismen zijn om politieel wangedrag van politieagenten aan te klagen bij hogere autoriteiten en dat de Servische overheid stappen onderneemt om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Daarnaast stelt de verwerende partij dat de problemen die verzoekers aanhalen van louter economische aard zijn, en dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet kunnen beschouwd worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verzoekers laten na de motivering te weerleggen.

Het eerste en derde middel zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

3.4 In het tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers in hun synthesesamenvatting het volgende uiteen:

"De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere bestuurshandeling moet worden gedragen door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar moeten zijn, en die daarom, naar aanleiding van het wettigheidscontroletoezicht, moeten kunnen worden gecontroleerd". De materiële motiveringsplicht houdt met andere woorden in dat er rechtsgeldige motieven moeten zijn.

De formele motiveringsplicht houdt in dat de feitelijke en juridische motieven waarop de beslissingen steunen, in de beslissingen zelf moeten worden weergegeven. Bovendien moeten de juridische en feitelijke overwegingen afdoende worden gemotiveerd⁵,

Gezaghebbende auteurs zijn van mening dat indien de formele motiveringsplicht wordt geschonden, kan dit door het bestuur worden rechtgezet door in een nieuwe beslissing de motieven uitdrukkelijk te vermelden. De beslissingen kan bijgevolg worden overgedaan.

Dit is evenwel niet mogelijk⁶ indien de beslissingen inhoudelijk of materieel niet deugdelijk is gemotiveerd⁷,

In casu, beperkt de bestreden beslissing zich tot zeer lichtzinnige overwegingen.

Het is duidelijk dat de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekers niet naar recht is gemotiveerd en dan ook tot een onredelijk besluit is gekomen.

De Commissaris-generaal weigert de asielaanvraag van verzoekers in overweging te nemen louter op het feit dat verzoekers van Servië afkomstig zijn, de zogezegd veilig land.

De vraag is: hebben verzoekers in hun land van herkomst een duurzame oplossing van hun autoriteiten gekregen? In het licht van de stavingstukken in het dossier, in welk maat is de Commissariaat-generaal van mening dat verzoekers een duurzame oplossing gekregen hebben?

Verzoekers stellen vast dat de Commissaris-generaal nagelaten heeft om in concrete geval na te gaan of verzoekers effectief bescherming in Servië gekregen hebben.

5 R.v.St., De Boeck, nr. 34.108, 20 februari 1990; OPDEBEEK I en COOLSAET A. Formele motivering van bestuurshandelingen, De Keure 1999, p 103 ev

6 Eigen onderlijning

7 DENYS L., "Handboek vreemdelingenrecht 2010 - 2011" OVB 2010, p.223

Tijdens hun gehoor bij het CGVS en teneinde hun asielrelaas te steunen, hebben verzoekers documenten neergelegd. De neergelegde stavingstukken duiden ontegensprekelijk aan dat verzoekers werkelijk in Servië werden vervolgd.

Meer nog, hebben verzoekers concrete elementen aangebracht, waaruit ontegensprekelijk blijkt dat hun woning door de skinheads in brand werd gestoken en dat de autoriteiten voor verzoekers geen bescherming konden verlenen.

Volledigheidshalve verwijzen verzoekers naar het video beeld in de media alwaar duidelijk kan gezien worden dat de woning van verzoekers door de skinheads in brand werd gestoken -

(<http://www.youtube.com/watch?v=80Fq5EUE-jM>).

Uw Raad stelt vast dat de Servische autoriteiten geen oplossing gevonden hebben voor het geweld en discriminatie tegen verzoekers in Servië, zijnde het probleem waarmee verzoekers worden geconfronteerd en waarvoor verzoekers geen effectief bescherming gekregen hebben.

Uit het administratief dossier hebben verzoekers duidelijk aangetoond dat zij gegronde vrees voor vervolging hebben en dat er een reëel risico op het lijden van ernstige schade is.

Verzoekers kan alleen maar vaststellen dat de bewering van de bestreden beslissingen te betreuren is. De bewering is niet ernstig.

Bovendien, aan de hand van de bijkomende documentatie waarover verzoeker beschikt, stuk 3 in het administratieve dossier, wordt de bewering van verwerende partij tegengesproken.

Deze documentatie toont ontegensprekelijk aan dat de Roma-gemeenschap tot op heden niet beschermd zijn tegen etnisch geïnspireerd incidenten en discriminatie. Zij beschikken niet over bewegingsvrijheid en het onderwijsstelsel is voor de Roma-gemeenschap niet toegankelijk is met als gevolg dat in de praktijk de Roma-gemeenschap laaggeschoold zijn.

Meer nog toont voormeld documentatie aan dat de Roma-gemeenschap in Servië kampt vaak met achterstelling op het vlak van gezondheidszorg, arbeid en huisvesting met slechte levensomstandigheden en armoede tot gevolg. De Roma-gemeenschap wordt van hun rechten ontegenwoordig en wordt constant gediscrimineerd.

Immers gaat het hier om fundamentele mensenrechten die op systematisch en ingrijpend wijze worden aangetast in Servië.

De bescherming van de Roma-gemeenschap door de lokale of internationale autoriteiten is verreweg. Deze gemeenschappen worden tot op heden vervolgd in Servië omwille van hun etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De ontzegging van rechten en de discriminatie van de Roma-gemeenschap is van die aarde dat het aanleiding geeft tot een gegrond vrees in de zin van de Vluchtelingen conventie en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de stavingstukken, stelt Uw Raad vast dat verzoekers, in het kader van de vervolging de zij hebben meer gemaakt, geen duurzame bescherming hebben gevonden. Hun autoriteiten slagen niet in duurzame bescherming aan verzoekers te beiden.

Dienvolgens kan de Commissaris-generaal Servië niet als een veilig land beschouwen aangezien dat op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften en de algemene politieke omstandigheden in Servië, verzoekers algemeen gezien en op duurzame wijze geen bescherming van hun autoriteiten hebben gekregen.

Wat het geval mag zijn, stelt Uw Raad vast dat de autoriteiten Servië geen oplossing gevonden hebben voor de vervolging tegen verzoekers, zijnde het probleem waarmee verzoekers worden geconfronteerd en waarvoor verzoekers geen effectief en duurzame bescherming gekregen hebben.

In het licht van recente rapporten van gezaghebbende internationale organisatie stelt Uw Raad vast dat de beweringen van de Commissaris-generaal niet ernstig zijn."

3.5 Verzoekers stellen dat de materiële motiveringsplicht geschonden wordt doordat de verwerende partij zich beperkt tot een "zeer lichtzinnige" motivering. De commissaris-generaal weigert de asielaanvraag van verzoekers in overweging te nemen, enkel omdat verzoekers van een veilig land afkomstig zouden zijn. Zij betogen dat de verwerende partij heeft nagelaten om *in concreto* na te gaan of zij effectief bescherming in Servië hebben gekregen. Zij hebben in hun land van herkomst geen duurzame oplossing gekregen van hun autoriteiten.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

In tegenstelling tot verzoekers' betoog hebben zij niet "ontegensprekelijk" aangetoond dat hun woning door skinheads in brand werd gestoken en dat de autoriteiten voor verzoekers geen bescherming konden verlenen. De commissaris-generaal motiveert in dit verband het volgende: "Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u de door u geschetste oorzaak van de brand waarbij uw zoon en uw neefje omkwamen geenszins aannemelijk heeft gemaakt. Hoewel u vermoedde dat skinheads de brand hadden aangestoken, slaagde u er niet in concrete elementen aan te brengen die dit vermoeden konden ondersteunen (CGVS, p. 5-6). U verklaarde dat niemand had gezien dat skinheads jullie huis in brand hadden gestoken (CGVS, p. 6). Een officieel onderzoek bracht volgens u ook geen uitsluitel over de oorzaak van de brand (CGVS, p. 6). Uw bewering dat de brand door skinheads werd aangestoken is louter gebaseerd op het feit dat u twee weken voordien gevochten had met één van hen en omdat uw huis naar benzine rook na de brand (CGVS, p. 6), hetgeen bezwaarlijk als voldoende aanwijzing voor de door u aangehaalde oorzaak van de brand beschouwd kan worden. Bovendien blijkt uit het door u neergelegde internatikel dat burens getuigd hebben dat uw zoon en neefje met aanstekers isolatiemateriaal in huis in brand hadden gestoken. Bijgevolg blijkt uit niets dat bij de brand in uw woning kwaad opzet gemoeid zou zijn. Uit niets blijkt dan ook dat de door u aangehaalde brand een incident betreft dat verband houdt met de criteria bepaald in het Verdrag van Genève of met de criteria vermeld in de definitie van subsidiaire bescherming." Verzoekers weerleggen de motivering niet door de loutere volharding van hun versie van de feiten, zonder dit *in concreto* aan te tonen. Bovendien voegt de Commissaris-generaal het volgende toe: "Bovenstaande vaststellingen worden bevestigd door het feit dat u na het gevecht met de skinheads en na de brand nog bijna twee jaar in Servië gewoond hebt zonder problemen te hebben gekend met skinheads (CGVS, p. 7). Zowel u als uw echtgenote verklaarden na deze brand geen problemen meer gekend te hebben in Servië (CGVS, p. 7; CGVS echtgenote, p.6). Voor het gevecht had u overigens ook nooit enig probleem gekend met skinheads (CGVS, p. 7). Dit gevecht met skinheads kan dan ook beschouwd worden als een eenmalige gebeurtenis van gemeenrechtelijke aard. Na de brand ging u wonen bij uw schoonbroer in Belgrado waar u nooit problemen kende (CGVS, p. 7). Uw echtgenote verklaarde overigens dat jullie ook konden verblijven in het huis van een schoonbroer in Z. en dat uw kinderen in Z. naar school bleven gaan (CGVS echtgenote, p. 5-6). Toen u werd gevraagd waarom u pas twee jaar na de brand Servië had verlaten, verklaarde u dat jullie hadden gewacht op de visumliberalisering (CGVS, p. 7). Uw (extreem)

laattijdig vertrek getuigt dan ook van een houding die geenszins in overeenstemming gebracht kan worden met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.” Verzoekers betwisten in de synthesememorie niet dat zij na de brand nog bijna twee jaar in Servië hebben gewoond zonder incidenten met skinheads, meer zelfs, zonder problemen. Op basis van de beschouwingen van verzoekers kan aldus niet worden besloten dat de bestreden beslissingen zijn genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de commissaris-generaal beschikt.

Waar verzoekers verwijzen naar een rapport van Amnesty International van april 2011 waaruit blijkt dat de Roma-gemeenschap tot op heden niet beschermd zijn tegen etnisch geïnspireerde incidenten en discriminatie en de Roma-gemeenschap in Servië kampt met achterstelling op het vlak van gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal weldegelijk rekening heeft gehouden met deze bevindingen van Amnesty International aangezien hij dienaangaande het volgende heeft gemotiveerd: *“Er dient verder gewezen te worden op de actuele situatie van de Roma in Servië. Roma in Servië hebben inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (anti-discriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling, van de Roma. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingen rechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingen rechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.”* Verzoekers laten na aan te tonen dat hun problemen van discriminatie kaderen in bijzondere of zeer uitzonderlijke omstandigheden. De Raad herhaalt dat de volgens verzoekers door skinheads veroorzaakte brand niet ontegensprekelijk is aangetoond en dat de commissaris-generaal op kennelijk redelijke wijze oordeelt dat er bij de brand geen kwaad opzet was gemoeid, nu niemand heeft gezien dat skinheads hun huis in brand hebben gestoken, het officieel onderzoek geen uitsluitsel bracht over de oorzaak van de brand en in het internetartikel kan worden gelezen dat burens getuigden dat verzoekers’ zoon en neefje met aanstokers isolatiemateriaal in huis in brand hadden gestoken.

Op basis van de beschouwingen van verzoekers kan niet worden besloten dat de bestreden beslissingen zijn genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de commissaris-generaal beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN